Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Can Colomer

Santa Coloma de Cervelló

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Camí de Can Colomer, 1
Emplaçament	Limita a l'est amb la via dels Ferrocarrils Catalans i el Barri de Can Colomer
Alçada:	28.3

Coordenades:

Latitud:	41.37492
Longitud:	2.02078
UTM Est (X):	418114
UTM Nord (Y):	4580841

Classificació

Número de fitxa	08244 - 27
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Romàntic Popular
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Reformes a la segona meitat del segle XVII i primera meitat del segle XX
Protecció	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08244A011000250000DG
Autoria de la fitxa	Cristina Belmonte (iPAT Serveis Culturals)
Data de registre de la fitxa:	dl., 20/05/2019 - 02:00

Descripció

Edifici format per un cos principal al que s'hi adossen altres construccions, tant a l'oest com al nord. A més té altres edificacions com la casa dels masovers i coberts d'una planta aixecats a l'est i al sud de l'edifici principal. La disposició del conjunt defineix un pati central.
El cos principal és de planta rectangular, amb planta baixa i dues plantes pis, amb coberta de teula àrab a dues aigües i cornisa ornamentada amb rajola ceràmica.
L'edifici es composa a partir de tres eixos verticals d'obertures, i cada eix té una obertura rectangular a la planta baixa i primera, mentre que a la segona, hi ha dues obertures simètriques coronades amb un arc rebaixat. Totes les obertures, així com les cantonades de l'edifici principal, estan ressaltades amb un engruiximent de l'estuc imitant carreus de pedra rectangulars.
L'eix central inclou la porta d'entrada amb arc de mig punt a la que s'hi accedeix mitjançant una escala amb balustrada d'obra lateral i quatre graons.
Al nord del cos principal hi ha un altre edifici annexat i a l'est, fruit d'una ampliació posterior, n'hi ha un altre amb una galeria de 10 arcs rebaixats al primer pis. Aquest annex té una part amb terrat i l'altra coberta, i se li adossen dos edificis més, un al nord i l'altre a l'est.
El pati davant de l'edifici principal està delimitat per la construcció d'altres coberts i edificis annexes, com la casa dels masovers, i s'hi accedeix tant pel sud com per l'est. Fora del pati hi ha una era amb un paviment de rajola ceràmica vermella i un antic graner al costat.
La façana principal, fruit d'una reforma de la segona meitat del segle XX, està revestida amb estuc i presenta a l'esquerra del balcó del primer pis un esgrafiat de la Mare de Déu de Montserrat i, a la dreta, un rellotge de sol.
Tot i que no hem accedit a l'interior de l'edifici, gràcies als 7 inventaris de la casa datats entre 1609 i 1705 i conservats a l'arxiu parroquial es pot tenir una idea de la seva distribució interior. Aquestes notícies permeten suposar que, entre els anys 1631 i 1695, al cos principal del conjunt edificat de la casa (situat ara a l'angle sud-oest) s'hi va adossar el de la banda de darrere, al costat nord, i el del costat est; a més, segurament, en aquesta època ja s'havia configurat el pati situat davant de la casa i existia l'era i el graner del costat, situats extramurs, alguns metres cap a sud-oest del portal.
El cos adossat a l'est del principal, avui encara anomenat estable, té un pis al damunt, "la cambrada", on dormien els mossos i segurament va ser bastit amb posterioritat al 1695, l'any 1999 va ser condicionat com habitatge segons projecte de l'arquitecte Miquel Maria Pascual Casanovas.
Més cap a l'est hi ha un altre cos adossat bastit a la primera meitat del segle XX i que serveix de magatzem.
Segons Josep Pascual, l'aspecte de les façanes del cos principal, revestides amb estuc i ornades amb un rellotge de sol i una representació de la Mare de Déu de Montserrat esgrafiats, es deuen a una reforma efectuada entorn l'any 1955 pel seu avi, que també va instal·lar una font de rocalla al pati, de caràcter romàntic.

Història

Segons els registres parroquians de confessió de Santa Coloma del 1658, la masia constava com "Casa Colomer, abans Paschual i anteriorment Blancafort".
La casa de Blancafort està documentada el 29 d'octubre de 1327, tot i que la seva antiguitat podria remuntar-se al segle anterior, ja que el 2 d'agost de 1225 Guillem de Blancafort, juntament amb la seva dona Ramona i el seu fill Ramon, va dotar l'altar de Santa Maria de l'església de Santa Coloma amb un benefici per al remei de les seves ànimes. El 1327, la casa estava en mans del cavaller Berenguer de Baulici, que l'havia establert a un altre Guillem de Blancafort. Segons tres documents, datats dels anys 1342, 1343 i 1348, Bauluci va nomenar hereus de la casa de Blancafort la seva filla Jacoba i el seu gendre, Bartomeu de Vilafranca, que van haver de compartir la propietat de la finca amb els monestirs de Sant Pere de les Puel·les i de Santa Maria de Valldonzella. Durant la segona meitat del segle XIV la casa va ser establerta a Pere Duran i després a Guillem Duran i Bartomeu Solà, primer i segon marit respectivament de la seva filla,

Elisenda Duran. El 1446 hi era establert Jaume Rouric i el 1582 ja n'era propietari Bartomeu Colomer, que va donar nom al mas i que, en un document sense datar de l'Arxiu Parroquial de Santa Coloma, consta com a successor de Rafel Pasqual en la possessió de la finca.
Segons que explica Josep Pascual, l'actual propietari del mas, basant-se en un arbre genealògic de la família, el primer Colomer que s'hi va establir s'anomenava Nicolau i era originari de Castellterçol. La nissaga que avui ostenta la titularitat de la masia, també propietària de Can Mallol i de Can Monner, va accedir-hi pel casament de Miquel Pascual amb la pubilla Caterina Colomer, celebrat entorn l'any 1746.
Actualment i tal com succeïa des d'antic, les seves terres estan dedicades a la producció de fruita.

Bibliografia

AA.DD (2011) Inventari de Masies i elements singulars del municipi de Santa Coloma de Cervelló. Memòria. SPAL. Diputació de Barcelona
PADRÓ, Josep; RIQUELME, Joan. 2002. Santa Coloma de Cervelló. Valls: Edicions Cossetània. P. 36, 93, 94.